

δια-ΛΟΓΟΣ

ΕΡΕΥΝΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ / ΜΕΛΕΤΕΣ

30

Γιάννης Πρελορέντζος
**Φιλοσοφία
και Λογοτεχνία
στη Γαλλία**
1930-1960

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	13
----------------	----

Μέρος Πρώτο

Γάλλοι φιλοσόφοι και ιστορικοί της φιλοσοφίας που αναμετρήθηκαν με τη μη φιλοσοφία, ιδίως με τη λογοτεχνία και τις τέχνες, κατά τη φιλοσοφική στιγμή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου	35
---	----

Μέρος Δεύτερο

Το πριν και το μετά.	197
α) Κατά τη φιλοσοφική στιγμή του 1900 και τις προηγούμενες	199
β) Στη φιλοσοφική στιγμή της δεκαετίας του 1960 και στην παρούσα φιλοσοφική στιγμή	216

Μέρος Τρίτο

Όψεις του φαινομένου και προσπάθειες κατανόησης βασικών πτυχών του	309
--	-----

Παράρτημα Πρώτο

Η θεωρία του Frédéric Worms περί των κύριων φιλοσοφικών στιγμών στη «Φιλοσοφία στη Γαλλία στον 20 ^ο αιώνα»	391
---	-----

Παράρτημα Δεύτερο

Η περίπτωση του Jean Grenier (1898-1971), καθηγητή φιλοσοφίας του Albert Camus και μετέπειτα φίλου του.	439
--	-----

Παράρτημα Τρίτο

Émile Bréhier, <i>Transformation de la philosophie française</i> [Μεταμόρφωση της γαλλικής φιλοσοφίας] (Παρίσι, Flammarion, 1950, σ. 189-198)	463
Δέκατο τέταρτο κεφάλαιο - Φιλοσοφία και Λογοτεχνία	
Μετάφραση, σημειώσεις: Γιάννης Πρελορέντζος.	465
Βιβλιογραφία.	481
Έργα του ιδίου	553

Τι ώθησε τους περισσότερους και σπουδαιότερους φιλοσόφους στη Γαλλία, κατά τη φιλοσοφική στιγμή του υπαρξισμού, να δημιουργήσουν το έργο τους σε διαρκή και ζωτική γι' αυτούς αναμέτρηση με τη μη φιλοσοφία, κυρίως με τη λογοτεχνία και τις τέχνες, αλλά και με τις επιστήμες, την πολιτική κ.λπ.; Ο Sartre, ο Camus, ο Gabriel Marcel, ο Jean Wahl και αρκετοί άλλοι παρήγαγαν οι ίδιοι σημαντικό συγγραφικό έργο –στο πεδίο της πεζογραφίας, του θεάτρου ή της ποίησης–, παράλληλα με το καθαυτό φιλοσοφικό τους έργο· είναι άλλωστε αδύνατο να κατανοήσουμε σε βάθος τη φιλοσοφική σκέψη άλλων, όπως του Maurice Merleau-Ponty, του Vladimir Jankélévitch, του Emmanuel Lévinas ή του Gaston Bachelard, αν δεν λάβουμε σοβαρά υπόψη το στοχασμό τους για τη ζωγραφική, τη μουσική και τη λογοτεχνία.

Μέσα από μια επισκόπηση της φιλοσοφικής σκηνής και γενικότερα της πνευματικής δημιουργίας στη Γαλλία, από το 1930 ως το 1960, σε αντιπαραβολή με τις προηγούμενες και τις επόμενες φιλοσοφικές στιγμές, μέχρι σήμερα, επιχειρώ να εντοπίσω και να αναδείξω τους ποικίλους λόγους αυτής της συγκεκριμένης αλληλοπεριχώρησης της φιλοσοφίας και της μη φιλοσοφίας (με έμφαση στη λογοτεχνία και τις τέχνες).

Αποδίδοντας ιδιαίτερη σημασία σε πλειάδα αδίκως παραγνωρισμένων φιλοσόφων (λ.χ. στον Raymond Ruyer, στον Yvon Belaval ή στον Jean Grenier), αλλά και σε στοχαστές και δημιουργούς οι οποίοι, χωρίς να είναι κυριολεκτικά φιλόσοφοι, επηρέασαν σημαντικά το φιλοσοφικό γίγνεσθαι της Γαλλίας (Paul Valéry, Georges Bataille, Maurice Blanchot, André Malraux κ.ά.), οδηγήθηκα ανεπαίσθητα, όσο και αναπόδραστα, μέσω μιας παιδαγωγικής του θαυμασμού, σε ένα αβίαστο εγκώμιο της φιλοσοφίας και των γραμμάτων στη Γαλλία στον εικοστό αιώνα.

